

BASSET FAUVE DE BRETAGNE

FCI-nummer 36
Originalstandard 2003-03-25
FCI-Standard 2003-05-05; franska
SKKs Standardkommitté 2004-10-27

URSPRUNGLAND/HEMLAND:

Frankrike

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE:

Drivande hund

FCI-Klassifikation:

Grupp 6, sektion 1.3. Med arbetsprov.

BAKGRUND / ÄNDAMÅL

Denna lilla basset har samma egenskaper som den ras den härstammar från, griffon fauve de bretagne.

På 1800-talet var rasen mycket populär i sitt ursprungsområde Bretagne i Frankrike, men den fick sitt nationella erkännande först på 1970-talet.

Rasen har synnerligen goda jaktegenskaper och har vunnit åtskilliga franska jaktprov på kanin, vilket har ökat dess popularitet än mer. I ursprungslandet används den även för jakt på kanin, räv, rådjur och vildsvin.

KOMMENTAR:

Rasen uppvisar stor variation i typ och storlek, så också i sitt hemland. Rasen jagar i hemlandet företrädesvist i s.k. "pack" om 4-6 hundar tillsammans.

Det vi sett av jaktegenskaperna i Sverige är att det är en passionerad jakthund och att skallet är mycket bra, d.v.s. klangfullt. Rasen har ett utmärkt sällskapstemperament och besitter en stor förmåga att lära.

Majoriteten av rasen i Sverige jagar och/eller används som eftersökshund. Det registreras ca 1200-1400 st basset fauve per år i Frankrike och är den andra största drivande rasen efter beagle.

HELHETSINTRYCK

Basset fauve de bretagne är liten och ger ett substansfullt intryck.

Till sättet är den livlig och den är snabb i förhållande till sin storlek. Den är synnerligen energisk och samtidigt mycket hårdig.

KOMMENTAR:

En klok gammal fransman sa en gång: "Blir första intrycket att det är en annan ras, när hunden du skall döma kommer in i ringen, är det fel!"

Basset fauve de bretagne är den basset som har den kortaste ryggen.

Basset betyder inte lång i kroppen. Ryggen skall vara kort.

Utmärkta hundar.

UPPFÖRANDE / KARAKTÄR

Basset fauve de bretagne är en passionerad jakthund men också utmärkt som sällskapshund. Den är social, tillgiven och har ett jämnt temperament.

Som jakthund anpassar den sig lätt till all slags terräng, även svår sådan, och den lämpar sig för jakt på allt slags villebråd. Vid jakt är den modig, smart och envis, vilket gör den mycket effektiv.

KOMMENTAR:

Skygga/rädda hundar, är ett allvarligt fel. Detta är inget som tillhör rasen eller är önskvärt. Rasen skall vara öppen och glad mot allt och alla.

HUVUD

Skallparti

Skallpartiet skall vara tämligen långsträckt med markerad nackknöl.

Framifrån sett skall skallen vara svagt välvd och avta i bredd mot ögonbrynsbågarna, som endast skall vara lätt markerade.

KOMMENTAR:

Huvudet/hjässan får aldrig vara platt/flat. Den franska originaltexten beskriver skallen/hjässan som "galgformad" när du tittar på hunden framifrån.

Utmärkt huvud och öron

Stop

Stopet skall vara något markerat.

Nostryffeln

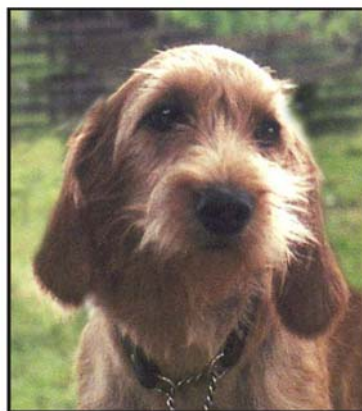
Nostryffeln skall vara svart eller mörkt kastanjebrun med vida näsborrar.

KOMMENTAR:

Kastanjebrunt pigment bleker ur vintertid. Dock får det inte bleka ur så mycket att nostryffeln ser mer rosa ut än brun.

Läppar, nostryffel & ögonlocksränder får aldrig vara rosa.

Butterflynos, d.v.s tvåfärgad nospiegel är inte tillåtet.

Svagt välvd.

Nosparti

Nospartiet skall vara avsmalnande snarare än kvadratisk.

KOMMENTAR:

Se upp med för långa tunna, liksom för korta grova nospartier.

Läppar

Läpparna skall väl täcka underkäken, men utan överdrift.

Mustascherna skall vara föga utvecklade.

KOMMENTAR:

Dock aldrig för mycket läpp.

Utmärkt pigment.

Käkar / Tänder

Käkar och tänder skall vara starka och mötas i ett regelbundet och jämnt saxbett.

Avsaknad av P1:or accepteras.

KOMMENTAR:

Det kan ibland förekomma bortfall av andra tänder.

Flata öron och för högt ansatta.

Ögon

De mörkt kastanjebruna ögonen skall varken vara utstående eller djupt liggande. Bindhinnorna får inte vara synliga. Uttrycket skall vara livligt.

KOMMENTAR:

Ljusa ögon är inte önskvärt. Stora, öppna ögon med hängande/lösa ögonkanter är inte tillåtet.

Öron

Öronen skall vara ansatta i nivå med ögonen och knappt nå till nosspetsen. De skall avslutas i en spets och bäras inåtvidna. Pälsen på öronen skall vara slätare och finare än på resten av kroppen.

KOMMENTAR:

Flata, platta öron är mycket vanligt och inte önskvärt.

HALS

Halsen skall vara tämligen kort och muskulös.

KOMMENTAR:

Halsen skall vara kort, dock måste den vara av tillräcklig längd för spårfunktion.

Korrekt ansatta öron.

KROPP

Rygg

Ryggen skall vara kort, för att vara hos en hund av bassetyp, och den skall vara bred. Svankrygg får inte förekomma.

KOMMENTAR:

Långa ryggar är fel och skall därför erhålla en kraftig sänkning av kvalitetspriset. Kom ihåg att detta är den kortaste av bassetvarianterna.

Korrekt rygg.

Ländparti

Ländpartiet skall vara brett och muskulöst.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och bred med tämligen välvda revben.

KOMMENTAR:

På en arbetande hund är det viktigt att hjärta och lungor har gott om plats, bröstkorgen skall vara så djup att armbågen ligger väl an mot bröstkorgen. Missbildade sista revben kan förekomma och skall erhålla en sänkning av kvalitetspriset.

Underlinje

Buklinjen skall vara endast lätt uppdragen.

KOMMENTAR:

Se upp med för uppdragen buklinje! (höga och luftiga hundar)

Svans

Svansen skall bäras sabelformad. Den skall vara medellång, grov vid basen och smalna av mot spetsen. I rörelse bärs svansen över rygglinjen och förs regelbundet från sida till sida. Pälsen på svansen kan ha längre grövre pälsstrån.

KOMMENTAR:

*Svansen skall **inte** bäras med "halv knorr" över ryggen. Om så, skall hunden erhålla en sänkning av kvalitetspriset. Svansen skall **inte** heller bäras hängande eller mellan benen i rörelse. Skulle det vara så skall det följas av sänkning av kvalitetspriset.*

Utmärkt front.

För fransysk front.

EXTREMITETER

FRAMSTÄLL

Frambenen skall ha god benstomme. Framifrån sett skall frambenen vara lodräta eller lätt fransyskt ställda, det senare är dock mindre önskvärt.

KOMMENTAR:

Låt oss fastställa en gång för alla ; Alla franska bassets har inte lyrformad front. Fronten får vara lätt svängd, dock inte överdrivet och aldrig så att det ser ut att vara en missbildning i skelettet eller en tillväxtrubbning.

Hos BFdB sitter svängningen i underarmsbenet (armbågsbenet) som hos alla dvärgväxta hundar.

Hundar som viker sig i handloven och därav får mellanhanden och tassar att peka i annan riktning än framåt är missbildade i skelettet och skall därför erhålla en mycket kraftig sänkning av kvalitetspriset.

En hund som är lätt fransysk men fortfarande rak i sin handlov och mellanhandsben är helt OK .

Skulderblad

Skulderbladen skall vara snedställda och sluta väl an mot bröstkorgen.

Armbåge

Armbågarna skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Mellanhand

Framifrån sett skall mellanhänderna vara lodräta eller lätt fransyskt ställda, det senare är dock mindre önskvärt. Från sidan sett skall de vara lätt vinklade.

Framtassar

Framtassarna skall vara kompakta med slutna, välvda tår och starka klor. Trampdynorna skall vara kraftiga.

KOMMENTAR:

Tjocka, starka, friska trampdynor med pigmentering.

Gäller också baktassarna. Se upp med platta/flata tassar.

BAKSTÄLL

Bakstället skall vara muskulöst.
Bakbenen skall vara välställda.
Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella och varken tätt eller brett ställda.

Lår

Låren skall vara långa och väl musklade.

Has

Hasorna skall vara lågt ansatta och måttligt vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara lodrätt ställda.

Baktassar

Baktassar, se framtassar.

KOMMENTAR:

Det är viktigt att bakstället är moderat vinklat, allt för knappt eller ett överdrivet vinklat bakställ är inte funktionellt i arbetshänseende.

Här vill rasklubben noga poängtera att rasen i dag har stora problem med för stora (höga på benen) hundar med alldeles för tunna och klena benstommar, detta måste rättas till och vi ber domarkåren att strängare använda de prisvärder som finns.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara livliga.

KOMMENTAR:

Rörelser med kraft och sundhet är mycket viktigt för rasen.

För knappa, bundna rörelser skall ge sänkning av kvalitetspriset.

HUD

Huden skall vara tämligen tjock, men smidig, utan löst halsskinn.

PÄLS

Pälsstruktur

Pälsen får aldrig vara ullig eller krusig. Den skall vara mycket sträv, torr och ganska kort. Nospartiet får inte vara för kraftigt behårat.

KOMMENTAR:

Hårlaget är noga beskrivet i franska standarden och av stor betydelse för rasen. Pälsen får aldrig vara mjuk och/eller lång, utan skall vara sträv, kort och grov.

Färg

Färgen skall vara från gyllene vetefärg till tegelrött. Några svarta hårstrån i pälsen på ryggen och på öronen tolereras. Ibland förekommer en liten vit fläck på bringan, vilket dock inte är önskvärt.

KOMMENTAR:

Inom rasen förekommer både färgen diluted liver och (röd) grizzle. På en hund med den genetiska färgkoden diluted liver kan aldrig pigmentet bli svart, utan skiftar mer eller mindre över i kastanjebrunt. Standarden gör ingen skillnad mellan de genetiska färgkoderna.

Sotiga pälsar dvs. svarta stickelhår i grundfärgen förekommer, liksom olika stora vita bröstfläckar. Att avla på "diluted liver" i generationer bleker ut leverfärgen. Därför är hundar med svart pigment absolut nödvändiga för rasens framtida avel och enstaka svarta hårstrån i pälsen behöver inte nödvändigtvis ge kvalitetsavdrag. Vita bröstfläckar och svarta stickelhår är små problem i rasen, anatomin är ett större problem.

STORLEK / VIKT

Mankhöjd

32 - 38 cm för hanhund och tik.

2 cm avvikelser uppåt kan tolereras för i övrigt utmärkta individer.

KOMMENTAR:

Vikt ca 15 kg.

Rasen har ett mycket stort "spel" i mankötjen, hela 8 cm. Det som är viktigt oavsett höjden är att detta är en bassetvariant dvs. stor hund med korta ben. Fauven får aldrig se högställd och luftig ut.

Rasklubben ser att rasen idag är på väg att bli alldeles för stor(hög). Många hundar som är mätta till 39-40 cm har tilldelats excellent i kvalitet, standaren säger att 2 cm kan tolereras på I ÖVRIGT UTMÄRKTA individer. De hundar som idag har dessa höjder, är genomgående på tok för kläna i benstommen, ett allvarligt fel enligt standarden.

Rasklubben vill också påpeka att hundar som är 32 cm och benäms som på "lilla eller mindre sidan", är helt OK enligt standarden, medan då 39-40 är en avvikelse. IDEAL MANKHÖJD enligt Mme Corbeau, FCI:s representant för rasen, är 34-36 cm.

Vi vore vara tacksamma om den svenska domarkåren kunde respektera dessa mått.

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Basset fauve är en utmärkt rådjurhund !

Den är en passionerad jakthund och skallet är mycket bra, dvs. klangfullt.

ALLVARLIGA FEL

Uppförande:

- Blyghet.

Huvud:

- Bred, flat skalle
- Alltför markerade ögonbrynsbågar
- Spetsigt eller kort nosparti; hängande, tjocka läppar
- Lusa ögon
- Breda, platt hängande öron.

Kropp:

- Klen kroppsbyggnad
- Ej tillräckligt fast överlinje
- Vinthundslikt uppdragen buklinje.

Svans:

- Snett buren svans.

Extremiteter:

- Klen benstomme
- Platta tassar.

Päls:

- Gles päls, kort och slät päls, tunn päls eller mjuk päls.

Basset fauve de bretagne är glad och mycket tillgiven.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Avsaknad av rastyp
- Under- eller överbett
- Mycket ljusa ögon
- Helt eller delvis opigmenterad nostrifyffel, ögon- eller läppkanter
- Svansknuck
- Krokiga framben
- Förekomst av sporrar på bakbenen (sporrar skall inte förekomma hos denna ras)
Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.
- Lång, ullig päls
- Päls som i övrigt avviker från den i standarden beskrivna
- Höjd som avviker från den i standarden föreskrivna

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.